

ΣΚΕΨΟΥ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟ ΑΚΟΜΗ **Άτακτες σκέψεις σε άτακτους κόσμους**

Ειρήνη Νταουντάκη

Ο Λοβέρδειος λόγος έρχεται να αλλάξει άλλη μια φορά το νόημα των λέξεων.

Δημοσιονομική ευταξία, παραγωγική ανασύνταξη και διαρθρωτικές αλλαγές ή αλλιώς πως οι λέξεις χάνουν το νόημα τους. Πως οι πολιτικές ακυρώνουν τα όνειρα ενός λαού.

Δημοσιονομική ευταξία ονομάζεται η κατάσταση στην οποία πληρώνεις μια ζωή τις ασφαλιστικές σου εισφορές και μετά αγοράζεις τα φάρμακα και τις εξετάσεις σου, πληρώνεις για να εξεταστείς από γιατρό στο νοσοκομείο, απειλείται η σύνταξη σου, χρειάζεσαι δυό μήνες στην λίστα αναμονής για να γράψεις την συνταγή σου, πληρώνεις για να γεννήσεις.

Παραγωγική ανασύνταξη, ονομάζεται η χρέωση των ταμείων σου με νοσήλια ως επί φιλοξενίας σε 10άστερο ξενοδοχείο, η ερήμωση των νοσοκομείων από γιατρούς και νοσηλευτές, η ανεργία στο είκοσι τα εκατό, η εύρεση της τροφής σου στα σκουπίδια, ο κίνδυνος να μείνουν τα παιδιά σου χωρίς ρεύμα.

Διαρθρωτική αλλαγή είναι το να κοιμάσαι πίσω από ένα χάρτινο κουτί επί της Πανεπιστημίου, το να φτιάχνεις πλατείες χωρίς παγκάκια και δέντρα για να μη ξαποστάσει ο άστεγος κι ο μετανάστης, διαρθρωτική αλλαγή είναι να μιλάς για ανάγκες επιβίωσης και ανθρώπινα δικαιώματα και να σου απαντούν με αριθμούς.

Είμαστε αριθμοί πλέον. Σε μια εξίσωση που δεν λύνεται, γιατί έχει λάθος σύμβολα και λάθος ζητούμενα. Και Στεκόμαστε αμήχανα μπροστά στα μεγάλα και ισχυρά τείχη που έκτισαν γύρω μας.

Ευρωπαϊκή Ένωση. Η μεγάλη απάτη του αιώνα.

Το Σύνταγμα αντικαθίσταται από Μνημόνια. Οι νόμοι από τις δανειακές συμβάσεις. Η κοινοβουλευτική αντιπροσώπευση, μια παρέα από αχρείους βολεμένους δημαγωγούς, θιασώτες της καρέκλας.

Και η μια χώρα ακολουθεί πίσω από την άλλη. Πρώτα φταίνει οι Έλληνες, μετά οι Ιταλοί, οι Ισπανοί, οι Πορτογάλοι, οι Ιρλανδοί, οι Ισλανδοί.

Ποιος έχει σειρά τώρα; Το μέλλον. Το αύριο. Η χώρα του ποτέ και του τίποτα. Οι ευρωπαϊκές χώρες παραδίδονται μία μία στους εμπόρους του χρήματος. Πριν ένα χρόνο, η προοπτική αυτή θα ονομαζόταν θεωρία συνωμοσίας.

Οι έξυπνοι εμπειρογνώμονες, οι ειδικοί οικονομικοί αναλυτές, απεδείχθησαν απλώς πολιτικά αφελείς.

Οι θεωρίες συνωμοσίας, από τις οποίες μας απομάκρυνε ο πολιτικά ορθός λόγος, πραγματικότητα.

Μας πούλησαν το παραμύθι του χρέους και πειστήκαμε. Χρωστάμε, άρα πρέπει να πληρώσουμε. Και τώρα το πρόβλημα μας μετατέθηκε, στο πως θα διαχειριστούμε καλύτερα την νέα δανειοδότηση μας για την αποπληρωμή του χρέους.

Σπαταλήθηκε πολύ "μελάνι" δυο χρόνια τώρα σε πολιτικές αναλύσεις, οικονομικές προσεγγίσεις, ανθρωπολογικές ερμηνείες, κοινωνιολογικές αναφορές. Όλα απάτη. Οι μεν, να μας πείσουν για την αναγκαιότητα του εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών για την αποπληρωμή του φορεμένου χρέους και οι δε να μας βάλουν στον ορθό δρόμο, το δρόμο της ειρηνικής αντίστασης.

Το παιγνίδι είναι στημένο και η πολιτική δεν έχει άποψη, δεν έχει λόγο, δεν έχει δικαιώματα πια. Οι λαοί ξεπουλιούνται από τις κυβερνήσεις τους, οι κομματικοί από τους αρχηγούς τους, όλοι μας από την απόφαση να αντιμετωπίσουμε με πολιτική ευπρέπεια την κατακρεούργηση μας, την εξαφάνιση κάθε ανθρώπινης και κοινωνικής αξίας, χάριν του χρήματος.

Το ζήτημα είναι πολιτικό και πολιτικά πρέπει να αντιμετωπισθεί, ακούμε. Τι σημαίνει, όμως, αυτό στην πράξη;

Το ζήτημα είναι κοινωνικό και η αντίσταση δεν φαίνεται να φτάνει.

Ο δρόμος πιστέψαμε ότι θα έφερνε την ανατροπή.

Και μας έφερε τους τραπεζίτες να επιβλέπουν από πιο κοντά την κατάρρευση του κοινωνικού ιστού.

Οι φωνές δεν φτάνουν σε αυτιά σκόπιμα κλεισμένα. Οι αποφάσεις είναι ήδη παρμένες. Κυνηγάμε κάθε μέτρο, κάθε διάταξη αποσπασματικά.

Δεν πληρώνω τούτο, δεν πληρώνω το άλλο, δεν θα περάσει ο φασισμός, θα μας βρείτε μπροστά σας, θα αντισταθούμε δυναμικά...

Είμαστε αφελείς και αιθεροβάμονες, όσο συνεχίζουμε να πιστεύουμε, ότι ένα πρωί θα φύγουν ειρηνικά, επειδή φοβήθηκαν τις απειλές και τους λεονταρισμούς μας.

Δεν έχουμε κανενός είδους δημοκρατία και δεν είμαστε υποχρεωμένοι να σεβαστούμε καμιά κοινωνική ειρήνη, γιατί απλώς δεν υφίσταται κανένα από τα

δύο.

Η λαϊκή σοφία λέει, ότι όπου δεν πέφτει λόγος, πέφτει ράβδος. Και η λαϊκή σοφία είναι ιστορική κληρονομιά, καταστάλαγμα εμπειρίας αιώνων.

Όταν νυχτώνει και οδηγείς, ένας τρόπος για να φτάσεις με ασφάλεια, είναι να παρακολουθείς την άσπρη λωρίδα στην άκρη του δρόμου. Ο δεύτερος Μεσαίωνας είναι εδώ, το σκοτάδι κάθε μέρα βαθαίνει.

Σε λίγο δεν θα βλέπουμε τίποτα δίπλα μας. Μόνο θ ακούμε τον ήχο από το λουρί στην πλάτη.

Θα ήταν ψέμα να πω ότι ελπίζω στην αριστερά και στην πιθανή συνειδητοποίηση της ανάγκης συμπόρευσης, πριν χαθούν όλα και περάσει ο κόσμος στα χέρια των τραπεζών.

Επίσημη και ανεπίσημη αριστερά δεν μας έχουν συνηθίσει σε τέτοιες υπερβάσεις.

Ας μείνουν όλοι με την ιδεολογική τους καθαρότητα να κάνουν αντίσταση στους τραπεζίτες.

Θα προχωρήσουμε και χωρίς αυτήν, για τον κόσμο της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Το σύνθημα που εδραιώθηκε στο δρόμο είναι το ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Προς τα που, όμως, να πάμε όλοι μαζί, αν όχι για ένα κόσμο κοινωνικά δίκαιο;

Αν περιμένουμε να μας τον χαρίσουν, θα πεθάνουμε περιμένοντας.

Οφείλουμε να τον χτίσουμε. Εμείς και όχι άλλος για μας.

Να αφήσουμε τη μιζέρια και να ξεκινήσουμε.

Να μην καταναλώνουμε, να μην πληρώνουμε έκτακτες εισφορές, να μπλοκάρουμε τα ηλεκτρονικά τους συστήματα, να στελεχώσουμε μορφές κοινωνικής αλληλεγγύης και δράσης έξω από το δικό τους σύστημα.

Να ζούμε χωρίς αυτούς που διαφεντεύουν το χρήμα, τους κλέφτες, τους καρεκλάκηδες, τους δημαγωγούς, αποκλείοντας από την κοινωνική μας ζωή όσους εκπροσωπούν ανάλγητες και αντικοινωνικές πολιτικές.

Λειτουργοί πιστεύαμε σ ένα εθνικό σύστημα υγείας ίσο, δίκαιο για όλους και βρεθήκαμε να υπηρετούμε μια ανώνυμη εταιρεία κέρδους από το θάνατο μας.